

NOVICE IZ NEWS FROM GEODETSKIH DRUŠTEV PROFESSIONAL SOCIETIES

NOVO VODSTVO DRUŠTVA ŠTUDENTOV GEODEZIJE SLOVENIJE

Z željo po povezovanju in grajenju skupnosti med študenti geodezije je z novim študijskim letom na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo ponovno zaživel Društvo študentov geodezije Slovenije. Na skupščini, ki je potekala 16. 11. 2022, je bilo soglasno izvoljeno novo vodstvo s predsednico Majo Filač.

Društvo se bo zavzemalo za organizacijo različnih dogodkov, namenjenih strokovnemu izpopolnjevanju in druženju, obveščanju študentov o obštudijskih dejavnostih, povezavo z drugimi združenji študentov tehničnih, naravoslovnih in tudi družboslovnih smeri ter sodelovanje z združenji študentov geodezije v tujini. Trudili se bomo biti tudi tvorni in aktivni v Zvezi geodetov Slovenije.

Maja Filač in Neja Flogie, Društvo študentov geodezije Slovenije

IZLET UPOKOJENCEV LJUBLJANSKEGA GEODETSKEGA DRUŠTVA V TOVARNO KRKA IN MIRNO PEČ

Minilo je leto, in upokojenci Ljubljanskega geodetskega društva smo se zopet, tako kot vsako leto, odpeljali na naš jesenski izlet. Letos smo se odpravili na ogled tovarne zdravil Krka v Novem mestu in v občino Mirna Peč, kjer smo obiskali Slakov in Pavčkov muzej.

Kot vsako leto smo se zbrali na parkirišču Dolgi most na Viču. Ob osmi uri smo se odpeljali novim doživetjem naproti. Na poti proti Novemu mestu smo se ustavili pred Hišo kranjske čebele v Višnji Gori. Tam smo lahko popili kavico in se okrepčali s krofom. Nato smo nadeljevali vožnjo proti Novemu mestu. Ustavili smo se pred upravno stavbo tovarne Krka.

V recepciji so nas na kratko seznanili s pravili, ki veljajo za obiskovalce tovarne. Opremili so nas s karticami za obiskovalce in nas odpeljali na ogled. Najprej nas je vodnica seznanila, kako je tovarna nastala in kako je postala ena vodilnih proizvajalk generičnih zdravil. Poudariti je treba, da ima tovarna od svojega nastanka šele tretjega direktorja. Obiskovalce odpeljejo na ogled najnovejšega obrata Notol. Povzpeti se moramo na najvišji nivo. Tja pridemo po šestdesetih stopnicah. Na stopnišču vseskozi piše, koliko kalorij smo porabili, na vrhu pa nam te kalorije pošteno povrnejo s pogostitvijo. Potem si ogledamo še film o tovarni in manjši muzej. Sledilo je skupinsko fotografranje in preden smo zapustili tovarno, je vsak obiskovalec dobil svojo skupinsko fotografijo. Sledi še ogled proizvodnje iz ogromnega steklenega dvigala, ki se počasi pomika navzdol iz etaže v etažo. V vsaki etaži vidimo avtomatizirano proizvodnjo. Vse poteka avtomatizirano pod bujnim nadzorom zaposlenih. Naša vodnica nam je bila vsak trenutek na voljo za vprašanja in pojasnila. Vseskozi nam je prijazno in strokovno pojasnjevala potek proizvodnje, od vnosa surovin do končnega skladiščenja. Na koncu obiska v Krki moram še enkrat pohvaliti izjemno vodenje in predstavitev tovarne.

Polni vtisov in navdušenja iz tovarne Krka smo se odpeljali v Mirno Peč. Tu je sledil ogled Slakovega in Pavčkovega muzeja, ki so ga izjemno lepo uredili v stari osnovni šoli. Na razstavi je s pisnim in slikovnim gradivom prikazano življenje in delo Lojzeta Slaka. Prikazani so tudi predmeti, predvsem harmonike, ki jih je Slak uporabljal. Na številnih zaslonih, ki so razporejeni po muzeju, se vrtijo glasba in filmi. Lahko si nadenete slušalke in poslušate Slakovo glasbo, si ogledate videoposnetke njegovih nastopov ali poslušate njegovo glasbo na ploščah, kasetah in drugih nosilcih zvoka. Posebnost muzeja je tudi nastop obiskovalcev na odru, kjer lahko zapojejo svojo najljubšo skladbo v spremljavi harmonike. Svoj nastop lahko posnamete z glasbeno in video spremljavo Ansambla Lojzeta Slaka. Tudi mi smo bili povabljeni na oder. Ojunačili so se štirje pevci in zapeli eno Slakovo.

V prvem nadstropju muzeja je še soba, poimenovana Čebelji svet. V njej smo videli, kakšen je pravi panj od znotraj. Na ogled je čebelja družina v opazovalnem panju. Videli smo, kako čebele shranjujejo med v satnice. Lahko pa si tudi nadenete virtualna očala in stopite v čebelji svet, opazujete dogajanje v panju in za nekaj trenutkov postanete čebela. Ker nas je že preganjal čas, smo morali čebelji svet kar prehitro zapustiti in iti naprej.

Odpeljali smo se še v Šentjurij na Dolenjskem, kjer domuje Pavčkov dom, spominska zbirka Toneta Pavčka. V letu 2015 so v vasi odprli večnamenski prostor – Pavčkov dom in v njem uredili spominsko zbirko Toneta Pavčka. Sprejeli so nas v amfiteatru pred hišo ter nam na kratko predstavili pesnika in njegovo rojstno vas. V hiši so nam pokazali vsebino stalne zbirke, fotografije iz njegovega življenja in film o Tonetu Pavčku. Ogladali smo si še cerkvico sv. Jurija iz 16. oziroma z začetka 17. stoletja. Cerkev ima zelo lepo figuralno in dekorativno poslikavo ter zlat oltar.

Polni vtisov in novih doživetij smo se že kar utrujeni odpeljali proti naši zadnji postaji. Seveda, sledilo je še pozno kosilo v Krški vasi blizu Muljave. Tu so nas dobro nahranili, tako da smo se dobre volje odpeljali proti domu, v upanju, da se prihodnje leto zopet srečamo na našem upokojskem izletu.

Na koncu bi kot organizator še enkrat poudaril, da smo bili na vseh postajah našega izleta prijazno sprejeti ter deležni profesionalnega in zelo strokovnega vođenja. Še posebno pa to velja, po mnenju udeležencev, za vođenje po tovarni zdravil Krka.

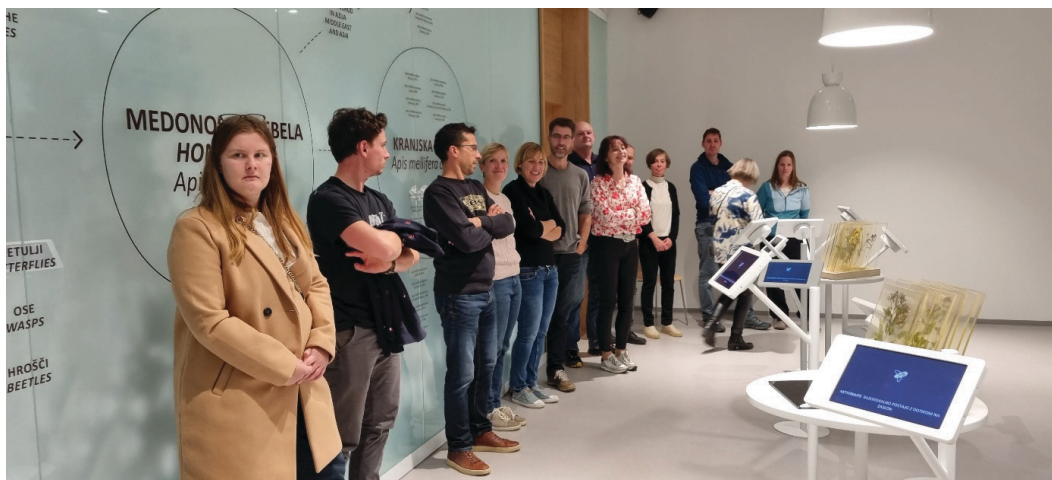

Stane Drenšek, Ljubljansko geodetsko društvo

3. DRŽAVNO SREČANJE GEODETSKIH PAROV

Po prvem srečanju leta 2017 in drugem leta 2018 smo letos organizirali tretje srečanje geodetskih parov. Zbrali smo se 10. novembra popoldne v Višnji Gori. Lija in Miloš sta nas – prišlo je trinajst parov – odpeljala v Hišo kranjske čebele. Toplina kavarne in prijazen pozdrav direktorice sta nas usmerila na ogled doživljajske razstave o kranjski sivki. Zelo razgledana vodička nam je povedala zgodbo o avtohtoni pasmi medonosne čebele, o njeni delavnosti in mirnosti, o vrhunskih strokovnjakih in uspešnih trgovcih s kranjsko sivko in čebelarstvi pripomočki na gradu Podsmreka v 19. stoletju, o fiziologiji čebel, čebelarjenju, medu in drugih čebeljih izdelkih. Sodobno organizirano in tehnološko opremljeno razstavišče v nekdanji šoli nam je ponudilo dve uri učenja o čebelah. Nazadnje smo si ogledali nastanitveni hostel v mansardi. Za bivanjske enote v obliki satja je arhitekt Andrej Milovanovič prejel priznanje za oblikovalski presežek.

Zdaj poznamo vloge matice, čebel delavk in trotoev. Hkrati smo imeli dovolj časa za iskanje analogij s človeško družbo. Pomislil sem na pokojno profesorico Aleksandro Kornhauser Fraser, kemičarko in pedagoginjo, ki je spodbujala zgodnje poučevanje naravoslovja, inovacije pri poučevanju, trajnostni razvoj. In ob našem srečanju še ni bila izvoljena predsednica države.

Slika: Obisk Hiše kranjske čebele (foto: Mojca Glinšek).

Z družabnim delom srečanja smo nadaljevali na Polževem. Spet je bil čas za obujanje anekdot iz časa šolanja in terenskih prigod. Aktualnemu dogajanju v stroki se nismo izognili. K peštrim razpravam pripomore, da so nekateri na začetku strokovne poti, nekateri na vrhuncu, nekateri so postali strokovnjaki na drugih področjih, nekateri pa smo kljub upokojitvi še vedno strastni geodeti. Čeprav nimamo zbranih podrobnih osebnih podatkov, ocenjujem, da je starostna razlika med nami tudi trikratna. Prej omenjena profesorica je poudarjala učenje s prepoznavanjem vzorcev (angl. pattern recognition) in starejši lahko mlajšim pokažemo na ponavljajoče se vzorce v geodetski dejavnosti.

V bazi je 93 geodetskih parov. Zanimivo je, da je povprečni centroid iz HS_MID geodetskih parov le 1400 metrov južneje od GEOSS-a.

V obdobju do naslednjega srečanja bomo premislili o najprimernejšem intervalu, formatu in aktivnostih za naša druženja.

Miran Brumec, Ljubljansko geodetsko društvo

DRUŠTVO GEODETOV SEVEROVZHODNE SLOVENIJE

BOVLANJE 2022

Ljubljansko geodetsko društvo je v ponedeljek, 14. novembra 2022, organiziralo geodetski turnir v bovlanju. V razpisu je nanj povabilo vsa geodetska društva pa tudi geodetska podjetja. Po pravilih (ki veljajo že od prvega organiziranega srečanja v letu 2012) na turnirju nastopajo mešane ekipe z najmanj eno članico, vsaka ekipa šteje po pet članov. Predsednik društva, ki je bil organizator, je seveda prinesel osvojeni prehodni pokal – v dobri veri, da ostane v Ljubljani.

Na povabilo sta se odzvali dve geodetski društvi in ekipe geodetskih podjetij iz Ljubljane. Skupaj je sodelovalo osem ekip. Vsi sodelujoči smo »tekmovalje« razumeli predvsem kot druženje po »koronski« dobi, kar seveda ne pomeni, da ni manjkalo tekmovalnega naboja. Pri tem pa moram poudariti, da smo spodbujali in z aplavzom nagradili vsakega tekmovalca, ki je dosegel *strike* – to pomeni, da je počistil ploščo z enim metom. Vedeti moramo, da nismo profesionalci in da se v dobri veri druženja in koristno uporabljenega prostega časa z bovlanjem ukvarjamo rekreacijsko.

Rezultati

mesto	Ime ekipe	Strike/spares	Dosežene točke
1.	DG SVS 1	28/30	1436
2.	GEONARIS	15/31	1187
3.	DG SVS 2	13/22	1127
4.	LGB KEGLI	12/25	1075
5.	VRZENICA	9/13	997
6.	IGEA	10/22	955
7.	GEODETSKI INŠTITUT 1	5/18	897
8.	GEODETSKI INŠTITUT 2	7/13	817

Ker pa mora vsako tekmovanje imeti lestvico boljših ali slabših, smo na koncu podelili prehodni pokal. Po dvournem metanju težkih ali malo manj težkih krogel so bili razglašeni rezultati. Zmagala je ekipa Društva geodetov SVS v postavi: Rastko Logar, Miroslav Slatinek, Mihael Drevenšek, Darinka Dajnko in Jože Dajnko. Ker so bile nekatere ekipe malo počasnejše, smo se dogovorili, da se v skupni rezultat štejejo le točke dveh krogov. Lahko tudi omenimo najuspešnejšega igralca, to je bil Rastko Logar. V dveh krogih je dosegel 352 točk ter imel devet popolnih (*strike*) in devet popravljenih čiščenj (*spare* – v dveh metih).

Rezultat enega kroga zmagovalne ekipe.

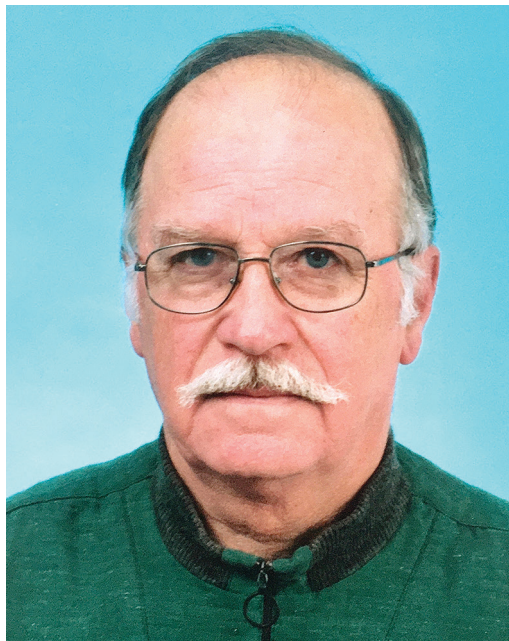
GAME	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	TOT.
RASTKO	X 7 /	X 2 4	9 /	9 /	X	X 9 /	XXX				200
MIROSL	7 2 - /	X	X 7 2	-	3 /	X 7 1	7 /				156
JOZE	X 8 1	X	X 8 5	103	111	140	160	178	187		187
MIHAEL	9 / 9 -	8 1	7 2	7 /	3 5 -	2	X 8 -	6 -			101
DARINK	- 3 1 /	9 -	8 1	7 /	5 1	6 -	X 8 -	9 /			105

Po razglasitvi rezultatov in podelitvi prehodnega pokala nas je Ljubljansko geodetsko društvo počastilo z malico, za kar se v imenu vseh ekip najlepše zahvaljujem. Prav tako s tega mesta vabim vsa preostala društva, geodetska podjetja pa tudi geodetske uprave, da se nam v prihodnjem letu pridružijo v Ljubljani, na naslednjem srečanju v bovlanju. Vmes pa pridno trenirajte, družite se in zabavajte, saj je bistvo ravno v tem. Za konec smo naredili še sliko vseh udeležencev.

Prispevek in foto: Jože Dajko, Društvo geodetov severovzhodne Slovenije

IN MEMORIAM TONE ZAJC

(14. 7. 1939 – 9. 5. 2022)

V maju je svojo življenjsko pot zaključil dolenski geodet Tone Zajc. Vsak človek je svet zase, s svojimi hotenji, željami, voljo in delovno energijo. Ob vstopu v življenje niso dane vsem enake možnosti, zato je od posameznika odvisno, kakšno življenjsko pot si bo izbral.

Tone se je rodil 14. 7. 1939 v suhokranjski vasi Vrh pri Križu. Očeta je vzela vojna, mama pa je ostala sama na skromni kmetiji s štirimi otroki. Kljub težkemu življenju so ga poslali v šolo v Ljubljano, saj je nekdo prepoznal njegovo pridnost in nadarjenost. Leta 1959 je tako pridobil naziv diplomirani geometer.

Takoj po zaključku šolanja, že 12. 8. 1959, se je zaposlil pri Upravi za vodarstvo – sekcija za zgornjo Savo. Od 1. 4. 1961 je bil zaposlen na takratnem Zavodu za izmero in kataster zemljišč v Novem mestu. Naziv podjetja se je sicer v obdobju njegovega službovanja spremenil, najprej v Geodetsko upravo Novo mesto in kasneje v Geodetsko upravo RS, in tudi način dela se je spreminjal. Na geodetski upravi je bil geodet ves čas, vse do upokojitve 31. 8. 1999.

To so bili še časi, ko je imel geodet, še zlasti na terenu, ugled in spoštovanje. Tone je bil terenec in je svoje izkušnje delil z geodeti, ki smo prihajali za njim. S svojim umirjenim značajem in izkušnjami je imel zaupanje med ljudmi in je znal rešiti marsikatero nesoglasje ali spor okrog mej. Tako kot marsikateremu geodetu je bilo lepši del njegovega službovanja terensko delo, vendar je kasneje postal pisarniški geodet.

Ob novih pristopih v geodetski službi se je s svojo marljivostjo uspešno vključil v spremembe, ki jih je prinesel čas, v zemljiškem katastru. Vnašal je ZK-točke, skrbel za centralno evidenco elaboratov ter odpravljal neskladja med opisnim in digitalnim delom zemljiškega katastra. V Novem mestu je ta dela večinoma opravljal Tone. Njegova marljivost je bila nam sodelavcem v poduk in za vzor, saj smo se od njega veliko naučili, med drugim tudi, kako pomemben je arhiv za zemljiški kataster. Ob njem smo spoznavali tudi zgodovinsko vrednost starih načrtov in elaboratov.

Tone si je z ženo Tončko leta 1962 ustvaril družino. Rodila sta se jima sinova Peter in Tomaž. Po ženini smrti sta se odrasla sinova kmalu odselila. Ostal je sam, a ne osamljen, saj se je srečeval s sorodniki, sosedmi ... Vedrost so mu v življenje vnašali tudi vnuki in dočakal je pravnuka. Bolezen mu je žal postopoma jemala moči in ga 9. maja letos premagala.

Ko človek za vedno odide, ostanejo spomini. Med nami bo ostal zapisan kot umirjen, preudaren, ustrežljiv, zanesljiv sodelavec, prijatelj, sosed in tudi ljubitelj narave.

Tone, hvaležni smo, da smo te poznali in bili v tvojem življenju v tvoji bližini. Počivaj v miru!

Po poslovilnem govoru Tonetovega vrstnika in geodeta Ivana Hrovatiča

prirenila Majda Meštrič